

WYPLYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafialna

ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 227270595; parafia.prazmow.pl

Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

19 NIEDZIELA ZWYKŁA

9 sierpnia

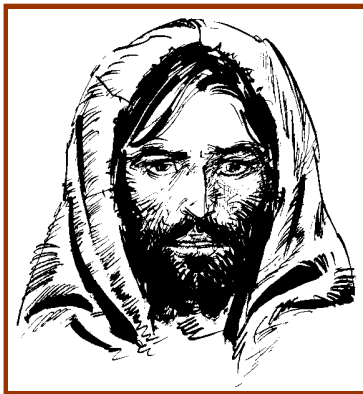
195'15

LITURGIA SŁOWA

Czyt. I: 1 Krl 19,4-8; Ps 34,2-9;* Czyt. II: Ef 4,30-5,2;

Ewangelia: J 6,41-51

Żydzi szemrali przeciwko Niemu, dlatego że powiedział: Jam jest chleb, który z nieba zstąpił. I mówili: Czyż to nie jest Jezus, syn Józefa, którego ojca i matkę my znamy? Jakżeż może On teraz mówić: Z nieba zstąpiłem. Jezus rzekł im w odpowiedzi: Nie szemrajcie między sobą! Nikt nie może przyjść do Mnie, jeżeli go nie pociągnie Ojciec, który Mnie posłał; Ja zaś wskreszę go w dniu ostatecznym. Napisane jest u Proroków: Oni wszyscy będą uczniami Boga. Każdy, kto

od Ojca usłyszał i nauczył się, przyjdzie do Mnie. Nie znaczy to, aby ktokolwiek widział Ojca; jedynie Ten, który jest od Boga, widział Ojca. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, ma życie wieczne. Jam jest chleb życia. Ojcowie wasi jedli manę na pustyni i pomarli. To jest chleb, który z nieba zstępuje: kto go spożywa, nie umrze. Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało za życie świata.

Oto słowo Pańskie.

POKARM PIELGRZYMÓW

Przeżyliśmy we czwartek święto Przemienienia Pańskiego. Na górze Tabor Pan Jezus odsłonił przed uczniami tajemnicę swego Bóstwa. Piotr, Jan i Jakub zobaczyli swego nauczyciela w postaci niezwyklej i chwalebnej: „Jego odzienie stało się lśniące białe tak, jak żaden wytwórca sukna na ziemi wybielić nie zdoła”. Jednocześnie obok Jezusa ujrzeni wielkich mężów Starego Przymierza, których znali ze świętych Ksiąg – Mojżesza

i Eliasza. I wreszcie ostateczne świadectwo samego Boga Ojca: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie”.

Jak bardzo to doświadczenie kontrastuje z nastrojami i opiniami, które wypowiadają ludzie w dzisiejszej Ewangelii na temat Pana Jezusa: „Czyż to nie jest Jezus, syn Józefa, którego ojca i matkę znamy? Jakże może On teraz mówić: Z nieba zstąpiłem?”. Te opinie o Panu Jezusie powtarzają się w czasie Jego publicznej działalności wielokrotnie. Zbawiciel nie chciał wzbudzać wokół siebie aury nadzwyczajności. Przyszedł, by nas zbawić przez swe uniżenie i cierpienie. Tak mówił do pustelnika Sahary błogosławionego Karola de Foucaulda: „Najpierw zwróć uwagę, że powiedziałem: ‘Nie jest uczeń większy niż jego Mistrz’ /.../ Dlatego staraj się być w oczach świata tym, czym byłem w moim życiu w Nazarecie, ani mniej, ani więcej. Byłem biednym robotnikiem żyjącym z pracy własnych rąk, uchodziłem za prostego, nieuczonego człowieka. Moi rodzice, rodzina, kuzyni, przyjaciele byli prostymi robotnikami, jak Ja sam, rybakami, rzemieślnikami. Rozmawiałem z nimi jak z równymi, ubierałem się jak oni, mieszkalem jak oni, jadłem to, co oni, gdy przebywałem z nimi... Jak wszyscy ubodzy byłem narażony na pogardę, a ponieważ w oczach świata byłem tylko biednym <<nazarejczykiem>> i prześladowano Mnie, i traktowano źle w życiu publicznym, to po pierwszym słowie w synagodze w Nazarecie chciano mnie zrzucić ze skały. W Galilei nazwano Mnie Belzebubem, w Judei opętanym przez szatana, uwodziciela, kłamcę i stracono Mnie na szubienicy krzyża pomiędzy złoczyńcami. Uważano Mnie za ambitnego prostaka. Uchodź za tego, za kogo Ja uchodziłem, moje dziecko...”

Bardzo nam jest trudno przyjmować różne życiowe niepowodzenia i upokorzenia w jedności z Chrystusem. Często pojawia się pokusa zniechęcenia, rozczarowania a nawet pretensji do Pana Boga: „Dlaczego mnie to spotkało?” Pierwsze dzisiejsze czytanie z księgi Królewskiej ukazuje nam wielkiego proroka Eliasza, który przeżywa kryzys w swym życiu, powołaniu i misji. Dziewięty wiek przed Chrystusem, to trudne czasy dla Izraela. Król Achab poślubił poganę Izebel, która zaczęła tępić prawdziwą wiarę i prześladować proroków posłanych przez Boga. Niektórzy z nich zostali zabici inni przeszli na stronę wroga. Został tylko Eliasza, którego imię oznacza: „Moim Bogiem jest Jahwe”. Królowa wydała na niego wyrok śmierci, dlatego musiał uciekać na miejsce pustynne. Tu doświadcza samotności i odrzucenia. Jego misja prorocka nie przyniosła widzialnych owoców. Naród coraz bardziej skłania się ku obcym bóstwom. Jesteśmy świadkami przejmującej modlitwy proroka, który nie widzi dla siebie miejsca na tym świecie i modli się o śmierć: „Wielki już czas, o Panie! Odbierz mi życie, bo nie jestem lepszy od moich przodków”. (1Krl

19,4) Zauważmy, że w tym ciężkim doświadczeniu Eliasz nie oskarża swoich wrogów, nie ma pretensji do Pana Boga. Mówi ze skruchą: „nie jestem lepszy od moich przodków”. Staje w pokorze świadom swoich słabości, oddając się całkowicie do dyspozycji Boga, który jest panem życia i śmierci. I oto zgodnie ze słowami św. Pawła: „Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali” (1Kor 12,9), prorok Eliasz otrzymuje od Boga pomoc. „A oto anioł, trącając go, powiedział mu: Wstań, jedz! Eliasz spojrział, a oto przy jego głowie podpłomyk i dzban z wodą. Zjadł więc i wypił, i znów się położył. Powtórnie anioł Pański wrócił i trącając go, powiedział: Wstań, jedz, bo przed tobą długa droga” (1Krl 19, 5-7). Mocą tego pokarmu z nieba Eliasz szedł czterdzieści dni i czterdzieści nocy do Bożej góry Horeb. Ojcowie Kościoła widzą w tym chlebie zapowiedź Eucharystii.

Katechizm Kościoła tak uczy: „Komunia święta w przedziwny sposób dokonuje w naszym życiu duchowym tego, czego pokarm materialny w życiu cielesnym. Przyjmowanie w Komunii Ciała Chrystusa Zmartwychwstałego, ożywionego i ożywiającego Duchem Świętym podtrzymuje, pogłębia i odnawia życie łaski otrzymane na chrzcie. Wzrost życia chrześcijańskiego potrzebuje pokarmu Komunii eucharystycznej, Chleba naszej pielgrzymki, aż do chwili śmierci, gdy zostanie nam udzielony jako Wiatyk”. (1392)

Dochodzimy w tym miejscu do odkrycia niebezpiecznej analogii pomiędzy postawą ludzi szemrzących przeciwko Jezusowi w dzisiejszej Ewangelii a pewnymi prądami, które od czasów Oświecenia zaczęły drażnić chrześcijańską Europę i także opanowują myślenie wielu naszych rodaków. Trzeba bardzo uważać, by nie ulec pokusie lekceważenia spraw Bożych. „Czy to nie jest Jezus, syn Józefa, którego ojca i matkę znamy?” – pytają ludzie szukający sensacji i nadzwyczajności. Dlatego potrzeba ciągłej czujności i modlitwy, aby wyznawać w kruszynie białego Chleba – Boga, który dla nas stał się człowiekiem i umarł na krzyżu dla naszego zbawienia. Trzeba nam żarliwej wiary, aby świadczyć, że Jezus jest Panem i Królem naszych serc.

Ks. Proboszcz

BŁOGOSŁAWIENSTWA ŚW. KLARY

W Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego (por. Mt 28, 19). Amen. Niech Pan was błogosławi i niech was strzeże. Niech wam okaże oblicze swoje i zmiłuje się nad wami. Niech zwróci ku wam twarz swoją i niech obdarzy was pokojem (por. Lb 6, 24-26), moje siostry i córki, i wszystkie, które przyjdą i zostaną w tej naszej wspólnoty, i wszystkie inne, które w całym zakonie wytrwają aż do końca w tym świętym ubóstwie.

Ja, Klara, służebnica Chrystusa, roślina świętego Ojca naszego Franciszka, siostra i matka wasza oraz innych sióstr ubogich, chociaż niegodna, proszę Pana naszego Jezusa Chrystusa przez Jego miłosierdzie i przez wstawiennictwo Jego Najświętszej Rodzicielki Maryi, św. Michała Archanioła, wszystkich Świętych, aby sam Ojciec niebieski dał wam i potwierdził to najświętsze błogosławieństwo w niebie i na ziemi (por. Rdz 27, 28); na ziemi, pomnażając was w łasce i swoich cnotach wśród swych sług i służebnic w swoim Kościele wojującym, w niebie, wywyższając was i uwielbiając wśród swych świętych w swoim Kościele tryumfującym. Błogosławię was za mego życia i po mojej śmierci, jak tylko mogę i więcej niż mogę, wszystkimi błogosławieństwami, jakimi Ojciec miłosierdzia (por. 2 Kor 1, 3) błogosławił i będzie błogosławił swoim synom i córkom duchowym w niebie (Ef 1, 3) i na ziemi, i jakimi błogosławił i będzie błogosławić każdy ojciec i każda matka duchowa swoim synom i córkom duchowym. Amen. Kochajcie zawsze Boga i swoje dusze, i wszystkie swoje siostry, i zachowujcie starannie to, co przyrzekłyście Panu. Pan niech będzie zawsze z wami (por. 2 Kor 13, 11; J 12, 26) i obyście wy zawsze z Nim były (1 Tes 4, 17).

14 SIERPANIA – WSPOMNIENIE ŚW. MAKSYMILIANA

Ojciec Kolbe spodziewa się cierpienia; wie, że przyjęte z miłością i bez strachu, jest czymś uświęcającym; oczekuje go i zmierzy się z nim we właściwej porze, przewyższy je i zwycięży poprzez miłość. Wie, że nawet odrobinie nienawiści trzeba przeciwstawić wielką miłość, i dlatego dla miłości, a nie dla cierpienia, pójdzie dobrowolnie na śmierć głodową w bunkrze podziemnym. Nienawiść rozlała się zbyt szeroko i dlatego tym bardziej należy okazywać miłość. Kolbe uczynił to w całej pełni. Umiera z miłości, ale nie z miłości do cierpienia. Przeciwnie, Ojciec żyje i chce żyć i pracować wśród tysiąca trudności w służbie Niepokalanej, dla dobra Kościoła i całej ludzkości; zatem jeżeli większa chwała Boża będzie tego wymagać, pokorny braciszek winien cierpieć i umrzeć jak bohater. Ojciec Maksymilian jest człowiekiem mężnym. Dysponuje większą gotowością na cierpienie i na śmierć niż żołnierz, którego on uratuje, idąc za niego, ojca rodziny, na śmierć. Żołnierz jest ojcem w sensie ludzkim. Maksymilian jest Ojcem: kocha miłością wyższą. Pierwszy nie potrafi złożyć ofiary, ojciec Kolbe jest ofiarą i kapłanem równocześnie. Jest kapłanem i Ojcem, który ofiaruje siebie. Nie idzie na poszukiwanie śmierci ani jej nie pragnie, lecz przyjmuje ją w godzinie, kiedy czuje obowiązek pójścia drogą naznaczoną przez Chrystusa. (E. Zolli, Byłem rabinem Rzymu, Karków 2007, 162)

SERDECZNE PODZIĘKOWANIA

dla wszystkich parafian, którzy swoją pracą, gościnnością i ofiarami wspierali pielgrzymów jasnogórskich.

Szczególne podziękowania dla Państwa Michalczyków, Państwa Rurków, Haliny Morawskiej, Barbary Książkiewicz, Elżbiety Domaniak, Marty Banach, oraz tym osobom, które chciały pozostać anonimowe. **Bóg zapłać!**

Z OGŁOSZEŃ

- We wtorek wspominamy w liturgii św. Klarę. Od godz. 17³⁰ adoracja Najświętszego Sakramentu, bo św. Klara uczy nas miłości do Chrystusa Eucharystycznego.
- W czwartek nabożeństwo fatimskie po Mszy wieczornej
- W piątek wspominamy w liturgii **św. Maksymiliana**.
- W sobotę uroczystość **Wniebowzięcia NMP**. Porządek Mszy św. jak w każdą niedzielę. Na każdej Mszy poświęcenie ziół i kwiatów. Od Wniebowzięcia wracają Godzinki przed Mszą poranną.
- Jak już zapowiadałem 15 sierpnia wyruszy z naszej parafii pielgrzymka na Mszę odpustową w Pieczyskach. Wyjście o godz. 8³⁰. Prosimy o wzięcie różańców i modlitewników.